

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010193
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5917010193.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka na verejnom zasadnutí konanom 5. septembra 2017 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/40/2017 zo 14.6.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/40/2017 zo 14.6.2017 v časti: vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.,
obžalovaného H. T., nar. X.X.XXXX v H. V., trvale bytom H.
V., M. U. XXXX/XX, študent na slobode,

o d s u d z u j e

Podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. d), j), k), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 8 (osem) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/40/2017 zo 14.6.2017 bol obžalovaný H. T. uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 26.10.2016 v čase okolo 08.20 h. došlo v priamom úseku cesty I/59 v km 59,200 v katastrálnom území obce U. H., okres Ružomberok k dopravnej nehode a to tak, že vodič osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Phaeton, evidenčné číslo DK-573AV, H. T., nar. X.X.XXXX, bytom L. U. č. XXXX/XX, H. V., jazdil smerom z Dolného Kubína na Ružomberok, pričom v dôsledku prekročenia maximálne povolenej rýchlosti v danom úseku cesty, kde je povolená rýchlosť 90 km/h sa s vozidlom pohyboval rýchlosťou 142 km/h + - 5 % a súčasne nevenovania sa plne riadeniu vozidla, dostal šmyk a narazil prednou časťou uvedeného vozidla do prednej časti oprotiidúceho vozidla zn. Subaru Justy, evidenčné číslo RK-686BD, ktoré v tom čase riadila F. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XXX, ktorá v priamej príčinnej a časovej súvislosti s dopravnou nehodou utrpela zranenia a to roztrhnutie predĺženej miechy a krčných väzov a následne k zlyhaniu centrálnych riadiacich funkcií mozgu, následkom ktorých na mieste

podľahla, následne osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Phaeton, evidenčné číslo DK-573AV po zrážke s vozidlom zn. Subaru Justy, evidenčné č. RK-686-BD sa stalo neovládateľné a neovládateľným spôsobom pokračovalo v jazde v protismere, kde následne nezistenou časťou vrazilo do zadnej časti oprotiidúceho osobného motorového vozidla zn. FORD s MAX, evidenčné číslo RK-390BC, ktoré riadil E. J., nar. X.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, pričom E. J. neutrpel žiadne zranenia, H. T. svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c), písm. d) a písm. k) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. d), j), k), l), n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 rokov.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému Ing. C. Y. škodu vo výške 1.049,48,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného Ing. C. Y. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného E. J. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, čo do výroku o treste, ktoré odôvodnil nasledovne:

„Z výroku a aj odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd uložil obžalovanému podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. d), j), k), l), n) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. a § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyri) roky.

Zároveň súd neuložil obžalovanému primerané povinnosti a obmedzenia, ktoré je zo zákona povinný uložiť ako súčasť probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. „Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu“. V rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/40/2017 zo dňa 14.6.2017, však súd obžalovanému neuložil žiadne obmedzenie podľa § 51 ods. 3 Tr. zák. ani povinnosť podľa § 51 ods. 4 Tr. zák.

Okrem uvedenej formálnej chyby, mám za to, že podmienky na uloženie podmieneného trestu neboli splnené a teda uložený trest je neprimerane mierny.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Z výsledkov vyšetrovania jednoznačne vyplynulo, že rýchlosť jazdy obžalovaného bola vyššia ako povolená rýchlosť v danom úseku a taktiež vyššia ako rýchlosť primeraná jazde na vlhkej vozovke. Podľa znaleckého posudku bola v danom úseku povolená rýchlosť 90 km/h, ale obžalovaný šiel rýchlosťou 142 km/h (+- 5 %), pričom, keby dodržal povolenú rýchlosť, bez problémov by prešiel uvedeným úsekom vo svojom jazdnom pruhu. Skutok sa stal 26. októbra 2016 v rannom čase okolo 8.20 hod., stav povrchu vozovky - mokrý, krajnica bez závad. Sám obžalovaný uviedol, že vozovka bola vlhká, ako aj, že na aute nefungoval ESP systém. Okrem toho bol držiteľom vodičského oprávnenia krátko, odo dňa 21.5.2015. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj s poukazom na to, že obžalovaný vedel, že predmetný cestný úsek nie je jednoduchý (množstvo zákrut, prudké stúpanie a klesanie vozovky), obžalovaný mal byť plne vedomý toho, že prejsť uvedený úsek za daných podmienok a s tak malými vodičskými skúsenosťami v rýchlosti, ktorou viedol vozidlo, sa môže stať nebezpečným nielen pre neho, ale aj pre ostatných účastníkov cestnej premávky. Svojou hazardnou jazdou spôsobil, okrem materiálnej škody, smrť jednej osoby - manželky a matky troch detí, z toho jedného maloletého. Mám za to, že uložený podmienený trest je trestom nedostatočným vo vzťahu k účelu trestu a že súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery neprihliadol dostatočne následok nezodpovedného konania obvineného.

S poukazom na všetky uvádzané skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 14.6.2017, sp.zn. 1T/40/2017 a sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por.“.

Obžalovaný H. T. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom prokurátora, že súd v odsudzujúcom rozsudku neuložil v súlade s ust. § 51 ods. 2 Trestného zákona žiadne obmedzenia alebo povinnosti. Súd mu v rozsudku uložil povinnosť zaplatiť poškodenému Ing. C. Y., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom V. č. XXX škodu vo výške 1.049,48 Eur. Má za to, že aj takúto povinnosť možno chápať ako uloženie povinnosti v zmysle ust. § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák.

Má za to, že uložený podmienený trest je pre neho dostatočným na jeho riadnu prevýchovu a účinným prostriedkom na jeho nápravu. Dovoľuje si poznamenať, že jeho konanie dňa 26.10.2016 predstavuje prvé vybočenie z jeho vedenia riadneho života, svojím konaním sa dopustil nedbanlivostného trestného činu, ktorého následky si plne uvedomuje, za vzniknutú škodu a stratu manželky a matky detí sa viackrát, či už formou listu, alebo priamo na hlavnom pojednávaní ospravedlnil a vyjadril ľútosť nad vzniknutou situáciou.

Je toho názoru, že boli splnené zákonné podmienky na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v zmysle ust. § 49 ods. 1 Trestného zákona a má za to, že hrozba výkonu trestu odňatia slobody je postačujúca na splnenie účelu trestu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u neho, súd dôsledne vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona.

Dôsledne vyhodnotil represívnu a výchovnú funkciu trestu, kládol dôraz na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchateľa.

Zároveň súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na konkrétne okolnosti trestného činu vrátane príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobné pomery páchateľa, možnosti jeho sociálnej reintegrácie. Súd zistil poľahčujúce okolnosti uvedené v ust. § 36 písm. d), j), k), l) a n).

Okresný súd v Ružomberku výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil, kedy zároveň aj prijal záruku za nápravu páchateľa s prihliadnutím na ust. § 4 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a Mestského hokejového klubu, združenie, Športovcov 1182/5, Dolný Kubín, IČO 31 939 902.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v súlade s ust. § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zo dňa 26.6.2017 zamietol, nakoľko nie je dôvodné.

Dňa 7.8.2017 bolo Krajskému súdu v Žiline doručené doplnenie vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora spolu s prílohou - dokladom o úhrade sumy vo výške 1.049,48,- Eur, a to vo vzťahu k výroku o povinnosti obžalovaného uhradiť škodu poškodenému Ing. C. Y. vo výške 1.049,48,- Eur. Obžalovaný ďalej uviedol, že vo vzťahu k poistnému plneniu týkajúceho sa spôsobenej škody vykonal nevyhnutné opatrenia v súvislosti s náhradou ďalšej škody, teda kontaktoval poisťovňu GENERALI poisťovňa, a.s., Bratislava, a to listom z 31.7.2017.

Dňa 4.9.2017 obžalovaný Krajskému súdu v Žiline doručil oznámenie o ukončení likvidácie poisťovej udalosti vo vzťahu k poškodeným Ing. C. Y. a E. J..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Žiline napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste podľa § 322 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, navrhol, aby krajský súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v druhej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Poškodený Ing. C. Y. sa pripojil k návrhu prokurátora k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. Pokiaľ ide o náhradu škody, suma 1.049,48,- Eur bola uhradená obžalovaným. Obhajca v súlade s písomným vyjadrením k odvolaniu prokurátora, navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. poriadku. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1 Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti podľa § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo

k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Ružomberok konanom 14.6.2017 urobil vyhlásenie o priznaní viny k súdenému skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. (č.l. 237), čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že mu súd uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonával dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia.

K výroku o treste

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stali výroky súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému H. T..

Krajský súd sa po preskúmaní obsahu spisu nestotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému a osvojil si argumenty prokurátora o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti.

Pokiaľ sa prokurátor vo svojom odvolaní podanom v neprospech obžalovaného domáhal u obžalovaného uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, krajský súd sa s takýmto návrhom stotožnil. Odvolací argument prokurátora, že prvostupňový súd nepostupoval pri ukladaní trestov správne a v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák., je dôvodný.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob

spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. súd môže podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., veta prvá, súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

V okolnostiach danej veci krajský súd považuje trest odňatia slobody s podmieničným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom uložený obžalovanému za uložený síce v rámci zákonnej sadzby, avšak so zreteľom na spôsob spáchania činu a jeho následok, za trest neprimerane mierny.

Záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. Z toho vyplýva, že keď bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivým je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste. Pri rešpektovaní uvedených princípov krajský súd považoval trest odňatia slobody uložený obžalovanému H. T. rozsudkom súdu prvého stupňa vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za neprimeraný, a preto v tejto časti musel vyhovieť odvolacej požiadavke prokurátora.

Je nepochybné, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život a doteraz sa nedopustil žiadneho trestného činu, ani priestupku, a to ani na úseku dopravy, obžalovaný sa k spáchanému trestnému činu priznal, svoje konanie úprimne oľutoval, ospravedlnil sa poškodeným, spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, dobrovoľne nahradil časť spôsobenej škody a pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Je tiež nepochybné, že proti obžalovanému je vedené trestné konanie pre nedbanlivostný trestný čin.

Podľa názoru krajského súdu pri posudzovaní všetkých skutočností rozhodujúcich pre ukladanie druhu a výmery trestu, nemožno v okolnostiach prípadu favorizovať len poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného, ale treba v rovnováhe vyhodnotiť všetky skutočnosti, na podklade ktorých súd rozhoduje o druhu a výmere trestu. Súd prvého stupňa nedocenil najmä spôsob spáchania činu a jeho neodstrániteľný následok - smrť poškodenej F. Y..

Aj pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu je potrebné posúdiť všetky okolnosti skutkového charakteru v prejednávanej veci. V tejto súvislosti považuje krajský súd za významné poukázať na závery znalca z odboru doprava cestná, ktorý v znaleckom posudku doslova odpovedal, že vodička vozidla Subaru Justy (nebohá F. Y.) sa na začiatku nehodového deja v úseku, kde je povolená rýchlosť 90 km/hod. pohybovala s vozidlom rýchlosťou 51 km/hod. vo svojom jazdnom pruhu v priamom smere, kde následne

reagovala na protiúder vozidla obžalovaného VW Phaeton pohybujúce sa nestabilne po vozovke, znížením rýchlosti. Vodička nemala žiadnu možnosť z technického hľadiska zabrániť zrážke, mohla len znížiť rýchlosť. Technika jazdy z technického hľadiska bola správna a nebola príčinou vzniku nehodového deja. Uvedené platí aj pokiaľ ide o ďalšieho účastníka predmetnej dopravnej nehody - poškodeného E. J., do ktorého motorového vozidla zn. Ford S-Max do jeho zadnej časti narazilo osobné motorové vozidlo obžalovaného. Súdny znalec sa vyjadril rovnako, že vodič vozidla Ford S-Max nemal žiadnu možnosť z technického hľadiska zabrániť zrážke. Technika jazdy z technického hľadiska bola správna a nebola príčinou vzniku nehodového deja.

Naproti tomu rýchlosť jazdy obžalovaného bola vyššia ako povolená rýchlosť v danom úseku a taktiež vyššia ako rýchlosť primeraná jazde na vlhkej vozovke. Podľa znaleckého posudku bola v danom úseku povolená rýchlosť 90 km/hod., ale obžalovaný išiel rýchlosťou 142 km/hod., pričom keby dodržal povolenú rýchlosť, bez problémov by prešiel uvedeným úsekom vo svojom jazdnom pruhu. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prokurátora, že skutok sa stal dňa 26.10.2016 o 08.20 hod., stav povrchu vozovky bol mokrý. Sám obžalovaný uviedol, že vozovka bola vlhká, ako aj, že na aute mu nefungoval ESP systém. Podľa vyjadrenia obžalovaného, uvedeným úsekom pravidelne prechádzal, chodil na hokejové tréningy z Dolného Kubína do Liptovského Mikuláša, a musel si byť vedomý, že predmetný úsek cesty nie je jednoduchý, je tam množstvo zákrut, prudké stúpanie, klesanie vozovky. Obžalovaný bol držiteľom vodičského oprávnenia krátko, odo dňa 21.5.2015. Obžalovaný si mal byť vedomý toho, že prejsť uvedený úsek za daných podmienok s malými vodičskými skúsenosťami v rýchlosti, ktorú viedol, sa môže stať nebezpečným nielen pre neho, najmä však pre ostatných účastníkov cestnej premávky. Obžalovaný tak svojim nezodpovedným konaním a hazardnou jazdou vystavil účastníkov cestnej premávky ohrozeniu na zdraví a živote. V konečnom dôsledku spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej utrpela poškodená F. Y. smrť.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že na strane obžalovaného existujú poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d), j), k), l) Tr. zák. a neexistuje žiadna preťažujúca okolnosť podľa § 37 Tr. zák.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu, že obžalovanému je možné priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje aktívnejšiu účasť páchatel'a, ako samotné priznanie sa k spáchaniu trestného činu. V danom prípade okresný súd neuviedol žiadne ďalšie aktivity obžalovaného, z ktorých by bolo možné vyvodzovať jeho aktívnu pomoc, a preto nie je možné použiť aj túto poľahčujúcu okolnosť. Ani jeho vyhlásenie, že je vinný, nie je možné priznať ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 55/2016 prijaté 27.6.2017).

Pri prevahe poľahčujúcich okolností bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., t.j. znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a krajský súd mal možnosť uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí od 2 rokov až 4 rokov.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s odvolacími argumentmi prokurátora, že u obžalovaného je potrebné zvýšiť účinnosť trestu v záujme dosiahnutia jeho účelu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), a preto uložil obžalovanému prísnejší trest, pokiaľ ide o jeho druh, keď podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné prevýchovu obžalovaného zabezpečiť výkonom trestu vo forme nepodmienečného odsúdenia. Rovnako sa stotožnil s názorom prokurátora, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné pôsobiť aj prísnejším trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, pretože obžalovaný je osobou, ktorá nezodpovednou a nedisciplinovanou jazdou ukázala svoju nespoľahlivosť a nespôsobilosť na vedenie motorových vozidiel.

Po zvážení všetkých okolností potom krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/40/2017 zo 14.6.2017 v časti výroku o treste a sám s poukazom na § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine rozsudku súdu prvého stupňa uložil obžalovanému H. T. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. d), j), k), l) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Po splnení podmienok stanovených § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. krajský súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 8 (osem) rokov.

Takto uložený trest spolu s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 8 rokov, t.j. v druhej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Podľa názoru krajského súdu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v kombinácii s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý patrí k najúčinnnejším prostriedkom ochrany bezpečnosti cestnej premávky, splní účel trestu vymedzený v ustanovení § 34 Tr. zák. Netreba zabúdať ani na to, že aj trest zákazu činnosti má generálne preventívny aspekt.

Na záver treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Prítom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.